

Proč bychom měli být solidární s těmi, kteří roky křičeli Wir schaffen das? Komentář Štěpána Chába

- editor007 | 24. dubna 2024

ČESKO: Jako kdybychom věci veřejné brali tak nějak bez zájmu. Sice vzbudí podobné vášně, jako když vyhodí oblíbeného tanečníka ze StarDance na ČT, ale dál to neřešíme. Věci veřejné jako kdyby se děly mimo nás. Tak nám ze StarDance vyhodili Pepu, mámo. No, tak já jdu fandit dalšímu Pepovi. Ono to nějak dopadne. Novinky informovaly o tom, jak probíhá integrace muslimských dětí do německého vzdělávacího systému. Původem německé děti, ať křesťanské, nebo ateistické, se radši přihlásí k islámu a naoko konvertují, jen aby měly klid a vyhnuly se šikaně. A s námi to nehne, i když podobný osud s nadšením v Bruselu spoludojednal a v ČR nadšeně obhajuje ministr vnitra Vít Rakušan.

Text na Novinkách byl fascinující. Jako z jiného světa, o kterém si čteme v nějaké zvrácené distopii. Cituji: „V německých školách zuří náboženská válka. Ateistické či křesťanské děti tam ze strachu předstírají konverzi k islámu, protože nechtějí být terčem šikany ani outsiders, píše deník Bild s odvoláním na rozhovor s policistou. Podle jeho slov se situace ve školách jen zhoršuje,“ stojí v článku na Novinkách ze dne 22. dubna pod titulkem „Německé děti předstírají konverzi k islámu ze strachu z muslimských spolužáků“. Pak následuje výčet nejružnějších případů, které jsou otřesné. Podle policisty, který deníku Bild vše povyprávěl s ohledem na realitu a vlastní praxi, se jedná jen o vrcholek celé katastrofy. Podobná katastrofa bují napříč Německem.

A ano, píšu záměrně katastrofa. Ne krize, ne problém. Protože krize i problém se překoná, vyřeší. Katastrofa se dá vyřešit pouze za použití naprosto mimořádných opatření. Při povodni také nestačí slíbit, že za týden bude sucho. Musí se povolát silové složky státu a prostě si ušpinit ruce i rozpočet při záchraně všeho, co zachránit před velkou vodou jde.

A takových opatření se všichni bojí. Když se jedná o citlivé téma už teď vlastně pocitově nadřazeného islámu. V Německém Frankfurtu nad Mohanem na začátku letošního března vyvěsili v centru města blikací fangličky a velký nadpis Happy Ramadan. Informovala o tom třeba CNN Prima News. A to pod titulkem „Islámská výzdoba v Německu, města nasvícením oslaví ramadán. V Rakousku muslimové narazili“. Tak daleko už multikulturní podvolení v Německu pokročilo.

Takže necháme, my z klanu „wir schaffen das“, katastrofu plynout a budeme se dál a dál přesvědčovat, že je vše v pořádku. Nebo ne, dobře, po devíti letech intenzivní integrace se vztekem začneme tlouct na zvony, že pravicové a konzervativní straně Alternative für Deutschland nepochopitelně rostou preference a že je to katastrofa. Politická k-a-t-a-s-t-r-o-f-a. V mluvě mainstreamu se samozřejmě nejedná o pravicovou a konzervativní stranu, ale o extrémistickou pravicovou spodničku Adolfa Hitlera.

A ano, svým způsobem má mainstream pravdu. AfD je extrémní. Ovšem je to reakce na podobně extrémní wir schaffen das. Až takhle hloupě daleko jsme naši politiku dovlačeli bahnem. Na extrém je reakcí jen další extrém. V Německu muslimští výrostci tloučou a šikanují německé děti na školách takovým stylem, až ty radši konvertují k islámu, aby měly klid. Podvolení, které začalo u dětí.

Jenže kam to bude pokračovat dál? Co se bude dít? Vydrží Německo a zůstane stále německé? Nebo se tam nakonec podvolí všichni? A není možné, že extrém wir schaffen das se přetransformuje na

nějakou jinou, ale stejně účinnou formu hajlování a vzývání masové vraždy jako jediného řešení? Ta sebevražedná pozitivita současného i minulého vedení Německa jde právě tímto směrem. Nakonec může v lidech vyvolat tolik bezmoci, že se z jejich středu vyřine nový Adolf Hitler. Nemůže? Jsme civilizovaní a takové věci už se nám nemůžou stát? Ale dejte pokoj. Před první i druhou světovou válkou si lidé říkali totéž. Jsme lidi, my už neválčíme. Už se umíme dohodnout. A i v naší současnosti právě řešíme nedostatek inteligence i diplomacie házením výbušných zařízení na hlavy lidem nebo na jejich domovy. Jako kdyby to k něčemu, do prkenný vohrady, bylo. Stále jsme tupá hovada, která si o tu jateční porážku říkají a nahlas po ní volají. A to samé může přijít v Německu. A kdyby jen tam. Francie je migračně obohacena až k zbláznění. Švédsko je na pokraji. Anglie se pod náparem migrace sotva belhá. Belgie, Holandsko. Kam se na západě podíváte, uvidíte náznaky, už zcela očividné náznaky rozpadu společnosti a bezpečnosti.

A to bude mít, logicky, své následky. Lidé, ti obyčejní, od lopat, od volantů, od lejster na úřadě, ale i od pendreků a hasičských hadic u silových složek státu, jsou už teď nevrlí. V Německu to chtějí řešit smírně, za pomoci demokratických procesů. U voleb, volbou AfD, která slibuje, že to vyřeší.

Ale i kdyby AfD nastokrát vyhrála, nevyřeší nic. Lautr nic. Je to demokratická strana, nív zásadního nezmůže. Stejně jako nynější premiérka Itálie Giorgia Meloniová. Ta svůj předvolební program postavila na tom, že bude pevně hlídat neprostupnost námořních hranic Středozemního moře, že migrační toky z tohoto směru zastaví. Co zastavila? Možná v zastavárně své svědomí, ale migrační toky rozhodně ne. Naopak, spolu s naším Vítem Rakušanem byla nejhlasilnější propagandistkou migračního paktu. A migrační pakt s sebou nese jediné. Že ten rozpad společnosti i bezpečnosti západní Evropa přesune k nám. Takže se rozpadneme v pevném sepětí, ale všichni.

Ale vrátím se k úvodu. Ke StarDance a Pepíkovi, kterého vyhodili ze soutěže, protože při boleru necitlivě a velmi nemoderně šlápl na nohu své taneční partnerce. Vít Rakušan, ta noční můra naší současné politiky, skutečně zařídil, že Česká republika se do několika let stane odkladištěm těch, kteří se stanou rizikem pro naši společnost. Blábolí a mele v médiích o tom, že takhle si představuje evropskou solidaritu. Že musíme pomáhat. A tak se utopíme spolu se západem. Necháme si mlátit děti ve škole, protože tak to lepší lidi asi dělají. A my na to koukáme jako na Pepíka ve StarDance. Na chvíli se rozčílíme. A pak to necháme být. Rozčílili jsme se, boj je tedy dobojován a my můžeme jít své rozčarování uplatňovat zase jinač. Ale to je přece nesmysl, který té naší noční můře na vnitru jen dovolí ty své rejdy s budoucností České republiky dokonat.

Ted' má celou republikou znít velmi hlasitý křik, že tohle nikdy. Tohle ne. Má znít tak hlasitě, až ve Strakovce nebude slyšet slova. Ted' přesně má dozimetrický Rakušan sbalit svých pět korupcí pokřivených kumpánů a táhnout od koryta. Nejlépe se soudním zákazem páchat dobro ve veřejném prostoru, protože pojetí jeho dobra je jen politický kalkul jeho osoby, nikoliv chování státníka a politika, ale nedouka, který politikař ve vlastní prospěch. Nesmí se nad tím mávnout rukou jako nad vyhozením Pepíka ze StarDance.

Proč bychom měli být solidární s šílenci, kteří roky křičeli wir schaffen das a celou katastrofu tím svým lunatismem vytvořili a nadále podporují? Je to jejich šílenství, ne naše. Jenže Rakušan nám právě tohle šílenství ordinuje. A my mlčky čekáme, že se nám to vyhne. Nevyhne. Ted' teprve se to rozjede. Stačí počkat několik málo let.

AUTOR: Štěpán Cháb

ZDROJ: krajskelisty.cz